

De Fleming a BioNTech: com neix la tecnologia ara

Condom-Vilà ensenya la nova i imparable màquina global de creació tecnològica i els seus grans pols

Justo Barranco

Una de les aportacions més importants de la ciència i la tecnologia del segle XX a la vida humana va ser un cop de sort. Alexander Fleming va descobrir els efectes del fong *Penicillium* quan l'estiu del 1928 va oblidar plaques amb bacteris a sobre de la lleixa del seu laboratori d'Oxford i se'n va anar dues setmanes de vacances. Al laboratori contigu per casualitat hi treballava un micòleg, i els seus fongs van contaminar les mostres i hi van créixer a dins. Eureka, sí, però la transferència a la vida va trigar: el 1940, 12 anys després, es van tractar amb penicil·lina els primers malalts. En canvi, avui a Oxford ha nascut en menys d'un any una vacuna que, produïda per la multinacional AstraZeneca, ha de salvar milions de vides. I la que comercialitza Pfizer ha sorgit de BioNTech, fins no fa tant una petita *start-up* alemanya fundada per dos científics d'origen turc.

Un exemple més: a Oxford, explica Pere Condom-Vilà a *Ciència, tecnologia y 'startups'*, hi ha un grup d'investigació amb poc més de vint persones que pertanyen a 12 països diferents liderat per Hagan Bayley. A partir del seu interès per les proteïnes de membrana, Bayley va fundar una *spin-off*, una empresa creada per comercialitzar els resultats de la investigació: Oxford Nanopore, avui líder mundial en

BIONTECH SE HANDOUT / EFE

Treballadors de BioNTech a la factoria de Marburg

Ciencia, tecnología y 'STARTUPS'
Pere Condom-Vilà
Universitat de Barcelona, 2020
356 p. | 25 € | e-book, 11,25 €

ques públiques— ensenya com es crea avui i es crearà en el futur la tecnologia després que les últimes dècades s'hagi generat una autèntica teranyina de connexions globals en què ningú no és completament amo dels resultats de la investigació i els inversors busquen oportunitats en qualsevol lloc del món. Ecosistemes en què s'uneixen la investigació pública, les corporacions i unes *start-ups* que volen solucionar problemes, uns reptes que es converteixen en mètode d'innovació i que tornen a posar la figura de l'emprenedor, i no pas de l'empresa, al centre.

Tot sumat, afirma, és una màquina global de creació de coneixement i tecnologia que aviat serà colossal—avui viuen un 80% dels científics de tota la història— i que ha generat pols mundials de la ciència, la innovació i l'emprenedoria, des de Pequín i Seül a Boston, Teheran o Barcelona. Una gran criatura universal gairebé lliure que ens portarà en el futur a cada vegada més complexitat, com la mateixa vida. ●

seqüenciació genòmica i que ha creat productes que llegeixen el genoma humà en 48 hores, molt lluny dels tres anys que va trigar la Celera Genomics de Craig Venter.

El llibre de Condom-Vilà—que fa més de dues dècades que treballa en el món de la transferència de tecnologia, els parcs científics, les *start-ups*, el capital risc i les políti-

REESCRIBIR LAS REGLAS DE LA ECONOMÍA EUROPEA
Joseph Stiglitz

Antoni Bosch. Barcelona, 2021
374 p. | Paper 25 € | e-book, 18,75 €

La desigualtat, que Europa havia tingut a ratlla durant dècades, unida a la inseguretats econòmica han estat pastura per al populisme els últims anys. Al projecte europeu, afirma el Nobel Stiglitz, li cal una renovació completa de la seva política social i econòmica. El problema, diu, són les seves institucions i normes: si s'haguessin aplicat més estrictament, el resultat hauria estat desastrós.

EL FUTURO POR DECIDIR
Christiana Figueres i Tom Rivett-Carnac

Debate
Barcelona, 2021
220 p. | Paper 19,90 € | e-book, 8,99 €

Dos artífexs clau de l'Acord de París contra el canvi climàtic, Christiana Figueres i Tom Rivett-Carnac, plantegen dos escenaris oposats per a l'any 2050: un món que respira o un món que crema, com han mostrat els focs a Sibèria, el Brasil, Califòrnia i l'Amazònia. La diferència rau a ser capaços de disminuir les emissions de diòxid de carboni un 50% durant aquesta dècada.

NEGOCIACIÓN COMERCIAL HACIA LA SLOWBALISATION

Pilar Sánchez i Ruth Fernández (coord.)
ESIC
310 p. | Paper 25 € | e-book, 14,99 €

Negociar és comunicar i comunicar-se. Implica conèixer l'altre. I hi ha diferents tipus de negociació, entre les quals lluitar o cooperar. Aquest llibre s'acosta a la nova realitat empresarial global apostant per la segona i abordant les fases del procés, els models culturals més importants, una nova mentalitat per a la negociació en un entorn globalitzat i la importància de l'ètica.

Mercat de l'art
Llucìa Homs

Quaranta anys d'Arco

Si la pandèmia no hagués tomat el món de l'art, en aquestes dates estaríem a les portes de la 40a edició d'Arco, la fira espanyola més rellevant. Entre el 10 i el 17 de febrer del 1982 se'n va celebrar a Madrid la primera edició, un dels esdeveniments que marcaria no només l'inici d'un projecte firal que ha propulsat el sector de les galeries a Espanya fins avui, sinó l'esdeveniment clau sense el qual difícilment es pot explicar la història de l'art contemporani del nostre país.

Al sector de l'art espanyol no li ha interessat gaire l'economia de l'art. Prova d'això és el poc material bibliogràfic publicat sobre la història de les seves galeries o de les fires en què han participat. I sort que tenim els dos informes sobre el mercat de l'art espanyol que Clare McAndrew ha redactat per a la Fundació La Caixa! Ha estat un galerista, Nacho Ruiz, director de la murciana T20, qui s'ha submergit en la història d'Arco i ha estat capaç de relatar les vicissituds, els èxits (i també les crisis) de la fira; ha posat en relleu un esdeveniment que és molt més que una trobada galerística: és l'esdeveniment artístic i social més important de l'any. Tant el seu primer llibre *Arco. Arte y mercado en la España democrática* com l'acabat de publicar *Arco. Una historia de arte y mercado*, són del poc que es pot trobar per entendre per què Arco és una fira diferent de totes les altres.

Ruiz ha investigat com en l'Espanya convulsa

ARCO

Resposta massiva

Les primeres edicions d'Arco al Palau d'Exposicions del

passeig de la Castellana van ser un esdeveniment social

de primers dels vuitanta va sorgir el miracle Arco gràcies a la galerista Juana de Aizpuru, la seva primera directora. Analitza des de les complicacions que va aconseguir en la figura d'Adrián Píera i Ifema per aconseguir que, en plena *movida* madrilenya, en un país que just entrava en la modernitat, unes quantes galeries fossin capaces de reunir 264 artistes de 14 països, fins a com la fira s'ha convertit en una de les més rellevants del panorama internacional, amb ramificacions a Lisboa i la seva forta influència en el mercat llatinoamericà. La fira ha fet moltes aportacions a aquest país, però la més important és sens dubte com ha ajudat a articular el sistema de l'art espanyol durant aquests quatre decennis: li ha aportat una plataforma real per connectar-se amb el circuit internacional de promoció i difusió de la creació artística. Les dates que ara mateix s'estudien per a la pròxima edició són del 7 a l'11 de juliol. Caldrà veure si les circumstàncies de la pandèmia ho permeten. Ens veurem a Arco! |

=====
Sense aquesta fira no es pot entendre l'art contemporani al nostre país